

ALIA

Revista de Estudios Transversales

Número 4^{03/2015}

Ignacio Marcio Cid **Pròleg** p. 2

Francesco Consiglio **La mente incarnata
e le prospettive morali della Fenomenologia
della Percezione** p. 4

Matteo Meloni **Critica e derive del mito
nell'opera di Walter Benjamin** p. 15

Renato Giovannoli **Eliocentrismo, «fuoco centrale»
e antiche teorie dell'espansione dell'universo.
Intorno a un passo della lettera di Galileo
a Piero Dini del 23 marzo 1615** p. 30

Marc Peguera **El abismo antropológico
de la democracia** p. 53

Ignacio Marcio Cid Pròleg

En aquest número d'enguany, el quart de la sèrie regular, la revista continua fidel als seus principis fundacionals i a la seva vocació: cercar la pluridisciplinarietat transversal i el diàleg (també l'interlingüístic) sense haver de renunciar al rigor i l'exigència intel·lectual. Si girem la vista des d'aquest breu talaia temporal, sabem i sentim el mateix compromís, encara que no visquem d'il·lusions primerenques ni a l'escalf d'allò començat de bell nou. Hi ha sèrie de dificultats que, en aquest camí, s'ha palesat: com que la nostra tribuna neix de l'emancipació de la veu pròpia, és un repte aplegar contribucions significatives i diverses, tot conservant – creiem – un esperit netament filosòfic, que ignora o depassa el *networking* interessat o la compulsió publicadora que només busca mèrits immeritats. En qual-sevol cas, ens és grat de donar espai i acolliment a qui legítimament en demana i se'ns adreça. Així és fa, en el nostre cas, la forja de la filosofia com a pensament humanitzat i compartit que repara en els petits detalls o en les grans qüestions i en fa problema o hi ofereix resposta temptativa.

D'aquesta manera, l'existència ininterrompuda d'aquesta revista, que vam definir com a manifestació d'un òrgan vital, ens permet sentir una gratificació a causa de la feina feta. Quatre anys – bé que ho sabem – en comparació amb projectes editorials multiseulars són coses minses; però no ho són en termes de reflexió, de vivència personal i de apertura. En aquest sentit, cal dir que creix d'any en any el nombre col·laboradors i contribuïdors, cosa digna d'esment, tot i la nostra petitesa. És per tot això que volem donar una nota de celebració a aquest quart aniversari.

A l'ensems, juntament amb la satisfacció, assumim volgudament la responsabilitat de continuar la tasca, difondre-la i ampliar-la més encara.

En aquest número es poden trobar diversos articles, que comencen amb una lectura de Merleau-Ponty, on es destaca un cos no dualistament escindit i condició de experiència, una anàlisi acurada d'una carta de Galileu Galilei, de la qual es poden extreure suggeridores i actuals conclusions cosmològiques, una exploració sobre la pervivència del mite, d'acord amb Adorno en l'actualitat, a partir de la seva obra, així com, finalment, una exigent reflexió sobre la democràcia i la vigència dels seus propòsits.

Els articles posen de manifest la vitalitat, el dinamisme, l'heterogeneïtat i fins i tot l'heterodòxia inclusiva com a valors que, des del nostre fòrum, defendem. Són, també, valors profundament democràtics i dialògics en el sentit que tot subjecte amb res a dir i amb la capacitat racional per fer-ho, ha establert, primerament, un procés d'observació i reflexió conduent a una producció escrita, i després l'ha oferta generosament al públic lector en un mitjà obert.

En temps de governança, de poders fàctics, de formació (acadèmica, religiosa, política) que uniformitza i imposa ara el pensament únic, ara la liquiditat conceptual relativista, cal fer sinó un crit, sí alçar la nostra veu tot dient que cadascú té una missatge propi, exclusiu, que es pot fer sentir i que hi ha quelcom per entendre i enriquir o ampliar horitzons en el més ampli sentit de la paraula. Democràcia, doncs, en el sentit d'agrupació humana que, sotmesa a llei, es converteix en cos ciutadà i que no és una massa informe sinó un conjunt d'individus, subjectes pensants i corporis, de dret.

És ben veritat que els llibres no es poden defensar, com diu Plató al *Fedre*, 275d-e: “doncs això és, Fedre, el que té de terrible l'escriptura i que és en veritat igual al que ocorre amb la pintura. En efecte, els productes d'aquesta es mostren com si fossin vius, però si se'ls pregunta quelcom, callen amb gran solemnitat. El mateix els passa a les paraules escrites. Es creuria que parlen com si pensessin, però si se'ls pregunta amb l'afany d'informar-se sobre quelcom del que s'ha dit, expressen tan sols una cosa que sempre és la mateixa. D'altra banda, basta amb què quelcom s'hagi escrit una sola vegada, perquè l'escrit circuli per tot arreu el mateix entre els entesos que entre aquells a què no els concerneix en absolut, sense que sàpiga dir a qui els ha d'interessar i a qui no. I quan és maltractat, o reprovat injustament, constantment necessita l'ajuda del seu pare, perquè per si sol no és capaç de defensar-se ni de socórrer-se a si mateix”. No és gens mentida, de tota manera, que *verba volant, scripta manent*.

La funció d'aquesta revista, si n'ha de tenir a banda d'autoexpressiva, rau, doncs, en conciliar en el sentit de ver convivents des del respecte, la pluralitat de discursos i conceptes, la pluralitat de torn de paraules, de mètodes i enfocaments, procurant que l'escriptura sigui o bé un fruit de la reflexió personal i interpersonal o bé, encara, un punt de partida per a debats vius entre persones.

ALIA

Revista de Estudios Transversales

Barcelona, 23 de marzo 2015

Asociación de Apertura Crítica

ISSN: 2014-203X